

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyní Lenkou Bursíkovou ve věci

žalobce: **V. M.**
bytem X

zastoupen advokátem JUDr. Bedri Tomáškem
sídlem Politických vězňů 27, Kolín

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 1292/25, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 3. 2021, č. j. X,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- I. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- II. Ustanovenému zástupci žalobce JUDr. Bedri Tomáškov, advokátovi, se přiznává odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši 12 685,60 Kč, která mu bude vyplacena do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku z účtu Krajského soudu v Praze.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Rozhodnutím ze dne 8. 12. 2020, č. j. X, žalovaná zamítla žalobcovu žádost o invalidní důchod, neboť jeho pracovní schopnost poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pouze o 10 %.

2. Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal námitky, které žalovaná zamítla v záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.
3. Žalobce se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního („s. ř. s.“), podanou dne 12. 5. 2021 domáhá zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

Obsah žaloby

4. Žalobce nesouhlasí s napadeným rozhodnutím, považuje je za věcně a právně nesprávné, zejména kvůli nesprávnosti posudkových závěrů. Tyto závěry jsou rozporné s hodnocením žalobcova zdravotního stavu ošetřujícími lékaři. V doplnění žaloby žalobce namítá, že posouzení poklesu jeho pracovní schopnosti pouze o 10 % je evidentně zcela nesprávné. Žalobcův zdravotní stav vylučuje vykonávání soustavné pracovní činnosti v pracovním poměru, a to i se zkráceným úvazkem. Žalobce se pokusil o výkon zaměstnání formou brigády, po několika dnech se však jeho zdravotní stav zhoršil natolik, že musel brigádu ukončit.
5. Žalobcův zdravotní stav se v průběhu několika posledních měsíců postupně zhoršuje. V důsledku pandemie covidu-19 je omezována lékařská péče, opakovaně se odkládají operace a další lékařské zákroky. Úraz žalobce zcela vyřadil z pracovního procesu a podstatně jej omezil v běžném životě, provozování koníčků, účasti na společenském životě apod. Žalobce a příslušníci jeho rodiny jsou závislí na sociálních dávkách, které zdaleka nedostačují k uspokojení základních životních potřeb. Žalobce má stanoven termín odložené operace na 4. 11. 2021. Na výsledku sonografického vyšetření závisí rozhodnutí, zda bude operace v tomto termínu provedena, nebo dojde k jejímu odložení na pozdější termín.

Vyjádření žalované

6. Žalovaná ve vyjádření k žalobě konstatovala, že napadené rozhodnutí vydala na podkladě lékařského posudku ze dne 9. 3. 2021 vypracovaného pro účely řízení o námitkách. Lékař žalované určil, že celková míra poklesu žalobcovy pracovní schopnosti činí 10 %, což neodpovídá žádnému stupni invalidity. Žalovaná je přesvědčena, že posudkoví lékaři plně posoudili, zjistili žalobcův zdravotní stav a vycházeli ze zjištěných diagnóz. Žalovaná považuje posudky za objektivní. S ohledem na žalobní námitky žalovaná navrhl provést důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“) podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby.

Žalobcova replika a vyjádření k posudku

7. Žalobce v replice k vyjádření žalované uvedl, že nesouhlasí s důvody, pro které mu nebyl přiznán invalidní důchod. Zopakoval, že do současné doby není schopen vykonávat žádnou soustavnou pracovní činnost. Žalobce v této souvislosti ze svého laického pohledu nechápe, jak mohl být opakovaně jeho zdravotní stav vyhodnocen sice jako dlouhodobě nepříznivý, avšak s poklesem pracovní schopnosti na dolní hranici rozsahu. Žalobce do spisu žalované založil lékařské zprávy, z nichž vyplývá omezení jeho pracovní schopnosti, a to v daleko větším rozsahu než v tom, k němuž dospěly oba posudky.
8. Ve vyjádření k posudku posudkové komise žalobce zopakoval svou argumentaci obsaženou v replice k vyjádření žalované. Doplnil, že na rozdíl od tvrzení posudkové komise vložky do bot užíval, v době vyšetření měl na sobě jiné boty, do nichž si vložky opomněl dát. Kompresní punčochy nemohl používat, protože nesehnal svou velikost, opěrné pomůcky dostal v nemocnici, ale nemohl je užívat, protože se na nich neudržel a

často s nimi padal. Detralex užíval, ale přestal účinkovat, proto přešel po dohodě s lékařem na Brufen. Žalobce si je vědom, že k novým lékařským zprávám nelze přihlížet. Nicméně při posledním sonografickém vyšetření bylo zjištěno významné oslabení cév na levé dolní končetině. Jedinou příčinou je utrpený úraz a jeho následky, které postihly cévy levé dolní končetiny. Každé, byť i nevýznamné, zatížení by mohlo vést k prasknutí oslabených cév a ohrozit jeho život. V tomto smyslu se také vyjádřil ošetřující lékař, podle kterého by případný návrat do zaměstnání toto riziko podstatně zvýšil a rozhodnutí nenastoupit do práce je v tomto směru v souladu s jeho zdravotním stavem.

Jednání soudu

9. V průběhu jednání dne 6. 1. 2022 účastníci řízení setrvali na svých procesních stanoviscích.
10. Soud při jednání provedl důkaz posudkem posudkové komise MPSV ze dne 23. 9 2021, jehož obsah rekapituluje podrobněji níže. Ostatní důkazní návrhy zamítl (k důvodům neprovedení dalších důkazů viz níže).

Skutečnosti vyplývající ze správního spisu

11. Soud ze správního spisu zjistil, že žalobce dne 5. 10. 2020 požádal o invalidní důchod. Posudková lékařka Okresní správy sociálního zabezpečení Kolín (dále jen „OSSZ“) v posudku ze dne 30. 11. 2020 na základě zdravotnické dokumentace ošetřujícího lékaře, profesního dotazníku a nálezů z chirurgických, ortopedických, psychiatrických a neurologických vyšetření dospěla k závěru, že žalobcova pracovní schopnost poklesla o 10 % v důsledku stavu po pracovním úrazu dne 9. 11. 2018 – poranění levé nohy bez traumatu skeletu se suturou extenzorů II. a IV. prstu. Konstatovala, že jizva po operaci šlach na nártu levé nohy je klidná, přetrvává lehké oslabení dorzální flexe prstů levé nohy. Lékařka žalobcův stav hodnotila jako srovnatelný s lehkým funkčním postižením a deformitou nohy, tedy se zdravotním postižením uvedeným v kapitole XV, oddílu B, položce 12 přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti o 10 %.
12. S odkazem na závěr posudkové lékařky OSSZ žalovaná vydala dne 8. 12. 2020 rozhodnutí, jímž žalobcovu žádost o invalidní důchod zamítla. Žalobce toto rozhodnutí napadl dne 14. 1. 2021 námitkami, v nichž vyjádřil svůj nesouhlas se závěry posudkové lékařsky. Podle žalobce je evidentní, že od utrpeného úrazu není schopen žádné soustavné výdělečné činnosti.
13. Žalovaná si pro účely námitkového řízení vyžádala posudek posudkové lékařky. Ta na základě totožných podkladů jako posudková lékařka OSSZ a dále nově doložených lékařských zpráv z ortopedie, chirurgie, neurologie a od praktického lékaře zpracovala posudek ze dne 9. 3. 2021, v němž potvrdila závěr posudkové lékařky OSSZ jak z hlediska rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, tak z hlediska jejího podřazení pod příslušnou položku přílohy vyhlášky o posuzování invalidity a míry poklesu pracovní schopnosti.
14. Na základě tohoto posudku žalovaná napadeným rozhodnutím zamítla žalobcovy námitky a prvostupňové rozhodnutí potvrdila. V odůvodnění odcitovala posudkové závěry s tím, že v důsledku zjištěného poklesu pracovní schopnosti pouze o 10 % nejsou splněny podmínky pro přiznání invalidního důchodu. Napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 30. 3. 2021.

Posouzení žaloby

15. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Žaloba je tedy věcně projednatelná. Při přezkumu napadeného rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době

rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).

16. Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
17. Soud s ohledem na argumentaci žalobce provedl důkaz posudkem posudkové komise MPSV v Praze ze dne 23. 9. 2021, který si za účelem posouzení žaloby vyžádal. Členkou posudkové komise byla i odborná lékařka z oboru interního lékařství, která žalobce při jednání komise (jemuž byl osobně přítomen) vyšetřila. Posudková komise po rozboru spisové dokumentace OSSZ, soudního spisu včetně žaloby, doložených lékařských nálezů a kompletní zdravotnické dokumentace ambulance praktického lékaře v přítomnosti žalobce uzavřela, že žalobce nebyl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní. Žalobce při jednání uvedl, že užívá Brufen při bolestech, čtyři až pět tablet denně (počet tablet za měsíc nedokázal přesně určit), léky již neužívá žádné, kompresní punčochy ani opěrné pomůcky neužívá. K ortopedickým vložkám uvedl, že je má v druhých botách. Dále uvedl, že má chromou nohu, špatně se mu našlapuje, bolí ho noha v kotníku, kulhá, nemůže vykonávat svou práci a zajistit rodinu.
18. Posudková komise konstatovala, že u žalobce jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je chronická žilní insuficience, k jejímuž rozvoji došlo po úrazu dne 9. 11. 2018, při němž lyžina vysokozdvížného vozíku najela na akrum levé dolní končetiny, došlo k hluboké tržné ráně s kompletním přerušením šlach extenzorů II. a IV. prstce a kontuzi vnějšího kotníku, bez traumatu skeletu. Komise konstatovala, že pro dané zdravotní postižení maximalisticky volila jako nejprůlehlavější stav odpovídající kapitole IX, oddílu B, položce 10b vyhlášky o posuzování invalidity na dolní hranici rozmezí této položky, tedy 20 %. U žalobce nejsou naplněna posudková kritéria položky 10c daného oddílu a kapitoly, neboť u něj nebyly dokumentovány výraznější otoky dolních končetin (konstatovány byly mírné otoky kolem kotníků, ani při jednání komise nebyl zjištěn jejich výraznější otok či výraznější stranová diference). Během jednání žalobce uvedl, že kompresní punčochy neužívá, ve zdravotnické dokumentaci nebyla tato problematika nijak komentována, natož její vysazení. Nasazení kompresních punčoch bylo doporučeno ve zprávě ze dne 16. 10. 2019. Žalobce v době jednání komise již neužíval Detralex, nepamatoval si ani přibližně dobu, kdy byl tento lék vysazen. Žalobce nebyl schopen určit ani přibližnou frekvenci stavů, při nichž používá čtyři až pět tablet Brufenu denně. Žádné další léky žalobce k datu jednání komise neužíval. Žalobce neužíval opěrné pomůcky.
19. Podle komise žalobcovo postižení nesvědčilo pro těžší poúrazové postižení, a to ani při zohlednění rozvoje chronické žilní insuficience. Ani samotná indikace operace není posudkovým kritériem, přičemž komise ani nebrala v potaz, že podle tvrzení v žalobě není dosavadní indikace k operaci definitivním rozhodnutím, které má záležet na další kontrole ultrazvukem. Komise tedy v rámci položky 10b hodnotila spodní hranici daného rozmezí, neboť již zařazení do této položky bylo s ohledem na shora uvedené hraniční. U žalobce nebyla uvedena v rámci konzervativních opatření taková režimová opatření, která by byla nad obecnými režimovými opatřeními indikovanými obecně pro jakéhokoli pacienta s chronickým žilním onemocněním (tedy i nejlehčími formami).
20. Komise neshledala důvod pro aplikaci § 3 a § 4 vyhlášky o posuzování invalidity. Komise nevolila stav uvedený v kapitole XV, oddílu B, položce 12a, neboť posouzení podle této položky by pro žalobce nebylo posudkově příznivější.
21. Relevantní právní úpravu posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod obsahuje § 39 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění. Upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o

49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně. A konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně.

22. Rozhodnutí o nároku na invalidní důchod závisí především na odborném lékařském posouzení. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud se napadené rozhodnutí zakládá na posudku žalované; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle běžných zásad dokazování v soudním řízení správním (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). S ohledem na jeho mimořádný význam bývá tento posudek rozhodujícím důkazem, pokud z hlediska své úplnosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, které by správnost posudku mohly zpochybňovat (srov. např. rozsudky NSS ze dne 25. 9. 2003, č. j. 4 Ads 13/2003-54, č. 511/2005 Sb. NSS, či ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013-20).
23. Požadavek (test) úplnosti a přesvědčivosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítal, a musí posudkové závěry náležitě odůvodnit (srov. rozsudek NSS ze dne 2. 4. 2015, č. j. 9 Ads 253/2014-52). Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace s přihlédnutím ke všem tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. V posudku musí být dále uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je více zdravotních potíží (§ 2 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity), přičemž jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se tu nesčítají, ale procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti tedy posudková komise hodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž zdravotní postižení se podřadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a současně odůvodní stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí včetně případného navýšení podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity.
24. I přes žalobcovu argumentaci soud uzavírá s ohledem na závěry posudku posudkové komise, že žalobcovo zdravotní postižení neodpovídá ani jednomu ze stupňů invalidity. Soud hodnotí posudek posudkové komise MPSV jako nejpřesvědčivější z doposud vypracovaných posudků, jeho odůvodnění je dostačující, logické a přesvědčivé. Posudková komise vyšla ze všech dostupných lékařských zpráv a rovněž z vlastního vyšetření žalobce, vypořádala se se všemi rozhodnými skutečnostmi, přihlédla k potížím udávaným žalobcem a své závěry jednoznačně a konkrétně zdůvodnila. Členkou komise byla vedle předsedy a tajemnice také lékařka se specializací v oboru interního lékařství. Posudek má všechny

formální i obsahové náležitosti. Soud proto ke zcela obecně formulovaným námitkám, podle kterých jsou závěry lékařských posudků v rozporu s hodnocením ošetřujících lékařů, ve stejné míře obecnosti konstatuje, že žádný rozpor mezi závěry posudkové komise a závěry obsaženými ve zprávách odborných lékařů neshledal. Žalobce nikdy v průběhu řízení před soudem neupřesnil, o jaké konkrétní rozpory (s jakými konkrétními závěry obsaženými v lékařských zprávách) by mělo jít. K tomu soud zdůrazňuje, že podoba a míra precizace žalobních bodů v řízení před správními soudy do značné míry předurčuje, jaké právní ochrany se žalobcům u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu správní soud přistoupí. Není na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta (srov. závěry rozsudku rozšířeného senátu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS).

25. Soud dále připomíná, že úkolem posudkové komise je hodnotit žalobcův zdravotní stav k okamžiku vydání napadeného rozhodnutí, nikoli k okamžiku vypracování jejího posudku. Případné změny v žalobcově zdravotním stavu, které nastaly po vydání napadeného rozhodnutí, resp. jeho aktuální zdravotní stav, tak nejsou z hlediska posouzení důvodnosti žaloby relevantní. Žalobci samozřejmě nic nebrání, aby se domáhal zohlednění případné změny svého zdravotního stavu prostřednictvím nové žádosti o přiznání invalidního důchodu. Rozhodnutí o zamítnutí žádosti o invalidní důchod totiž nevytváří překážku věci pravomocně rozhodnuté. Z uvedeného důvodu proto soud také neprovedl důkaz zprávou ze sonografického vyšetření ze dne 22. 10. 2021 přiloženou k vyjádření žalobce ze dne 2. 11. 2021, neboť dokumentuje žalobcův zdravotní stav až po vydání napadeného rozhodnutí. Soud navíc nemá odborné znalosti, aby na základě této zprávy činil jakékoliv skutkové závěry. Žalobcem navržený důkaz revizním znaleckým posudkem (důkazní návrh obsažen v replice ze dne 22. 10. 2021) soud neprovedl pro nadbytečnost, neboť skutkový stav rozhodný pro posouzení věci, tj. žalobcův zdravotní stav byl dostatečně zjištěn posudkem posudkové komise, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá soud žádné pochybnosti.
26. Nadbytečným soud shledal též navržený výslech žalobce, neboť účastnický výslech není určen k tomu, aby při něm účastník uváděl svá tvrzení o rozhodujících skutečnostech, ani aby se touto formou vyjadřoval k jiným provedeným důkazům. K tomu slouží primárně podání, návrhy a jiné procesní úkony účastníka řízení. Žalobce měl v řízení dostatečný prostor k vyjádření v rámci žaloby i při ústním jednání. Soud žalobci poskytl též měsíční lhůtu pro vyjádření k posudku posudkové komise. Konečně soud neprováděl důkaz ani listinami, jež žalobce k důkazu navrhoval v doplnění žaloby (napadeným rozhodnutím a lékařskými zprávami), neboť jsou součástí správního spisu, resp. lékařského spisu předloženého soudu OSSZ, kterými se dokazování neprovádí.
27. Co se týče tvrzení ohledně žalobcem používaných (resp. nepoužívaných) kompenzačních pomůcek a užívané medikace obsažených ve vyjádření k posudku posudkové komise, je nutno konstatovat, že se posudková komise otázky dopadu užívání kompenzačních pomůcek podrobně věnovala (srov. s. 6 – 7 posudku), přičemž vycházela z předpokladů, které nejsou v žádném rozporu s tvrzeními žalobce. Hodnocení posudkové komise nelze chápat jako výtky vůči žalobci, jak namítl při jednání soudu, ale konstatování objektivního stavu. Posudková komise poukázala na skutečnost, že problematika kompresních punčoch nebyla ve zdravotnické dokumentaci nijak komentována, jejich nasazení bylo doporučeno

v lékařské zprávě ze dne 16. 10. 2019. Vycházela též z toho, že žalobce žádné léky kromě Brufenu neužívá a že neužívá ani opěrné pomůcky, byť se dále nezabývala tím, proč tomu tak je. Zde je nicméně nutno uvést, že žalobce tvrdí, podle kterého opěrné pomůcky neužívá, neboť s nimi padal, při jednání posudkové komise neuvedl – nevypořádání této skutečnosti proto nelze klást posudkové komisi k tíži. Posudková komise nezpochybnila ani žalobcovu tvrdí, že při jednání neměl ortopedické vložky do bot, neboť si je nechal v jiných botách. Komise nicméně uzavřela, že u žalobce nebyla uvedena taková režimová opatření, která by se jakkoli odlišovala od běžných režimových opatření u jakéhokoli pacienta s chronickým žilním onemocněním. Ostatně ani sám žalobce neuvádí, co by mělo z jeho tvrzení týkajících se užívání kompenzačních pomůcek z hlediska posouzení jeho zdravotního stavu posudkovou komisí vyplývat.

28. Soud shora uvedeným nezpochybňuje skutečnost, že žalobce trpí onemocněním, se kterým jsou spojena omezení v jeho každodenním životě a která mohou mít závažné dopady do jeho soukromého i pracovního života. Tento závěr vyplývá z vypracovaných posudků, neboť i posudková komise uvedla, že se v případě žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, což je ve smyslu ustanovení § 26 zákona o důchodovém pojištění stav, který omezuje tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti pojištěnce významné pro jeho pracovní schopnost, pokud tento zdravotní stav trvá déle než 1 rok nebo podle poznatků lékařské vědy lze předpokládat, že bude trvat déle než 1 rok. Tento dlouhodobě nepříznivý stav však není při objektivním posouzení, jež je v případě určení invalidity posuzované osoby určující (srov. rozsudek NSS ze dne 30. 11. 2009, č. j. 4 Ads 81/2009-46) takového charakteru, aby odůvodňoval přiznání invalidního důchodu. I závěr o tom, že u žalobce došlo k poklesu pracovní schopnosti o 20 %, sám o sobě znamená, že zdravotní postižení žalobce je vážné, a nelze jej ztotožňovat s tím, že by snad žalobce byl považován za zdravého. Jde jen o to, že přicházejí do úvahy ještě závažnější zdravotní potíže, přičemž teprve ty odůvodňují přiznání invalidního důchodu. Takové obtíže však u žalobce odborné lékařské posudky nezjistily. Žalobní tvrzení, podle kterých žalobce není schopen žádné výdělečné činnosti a z důvodu svého zdravotního stavu je zcela vyřazen z pracovního procesu, jsou opět zcela obecná. Žalobce netvrdí ani nedokládá, o jakou konkrétní pracovní činnost, již měl brigádnicky vykonávat, se jednalo, ani to, zda se pokusil o rekvalifikaci či nalezení takového zaměstnání, které by bylo možno vykonávat s ohledem na jeho zdravotní obtíže (tedy bez zátěže dolních končetin postižených chronickou žilní insuficiencí).

Závěr a náklady řízení

29. Nezbyvá tedy než uzavřít, že žádný ze žalobních bodů není důvodný. Soud proto žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
30. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží. Žalovaná nemá ve věcech důchodového pojištění právo na náhradu nákladů řízení, byť byla ve věci úspěšná.
31. Soud ustanovil zástupcem žalobce advokáta, a proto stát hradí jeho odměnu a hotové výdaje (§ 35 odst. 10 s. ř. s.) v celkové výši 12 685,60 Kč. Tuto částku tvoří odměna za sedm

úkonů právní služby po 1 000 Kč [první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení, sepis doplnění žaloby, repliky a vyjádření k posudku posudkové komise, dvě další porady s klientem delší než jedna hodina a účast na jednání soudu – § 7 bod 3, § 9 odst. 2 a § 11 odst. 1 písm. b), c) d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)] spolu se sedmi paušálními částkami jako náhradou hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 4 téže vyhlášky, celkem tedy **9 100 Kč**. Soud ustanovenému zástupci dále přiznal náhradu za promeškaný čas šesti započatých půlhodin á 100 Kč (celkem tedy **600 Kč**) podle § 14 odst. 1 písm. a) a odst. 3 advokátního tarifu a cestovné podle § 13 odst. 5 advokátního tarifu, § 157 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, a §§ 1 a 4 vyhlášky č. 511/2021 Sb. (cesta na jednání soudu) ve výši **784 Kč** odpovídajícího náhradě jízdních výdajů na trase mezi sídlem ustanoveného zástupce a sídlem soudu (Kolín-Praha) a zpět osobním automobilem Hyundai ix20 při vzdálenosti tam a zpět celkem 130 km, spotřebě v kombinovaném provozu 6,5 l benzínu natural na 100 km, sazbě základní náhrady 4,70 Kč/km a průměrné ceně paliva 37,10 Kč/l. Žalobcův zástupce je plátcem daně z přidané hodnoty, odměnu za zastupování a náhradu hotových výdajů je tedy třeba navýšit o 21 % odpovídající sazbě této daně (tj. $10\,484 \times 0,21 = 2\,201,60$ Kč). Odměna bude ustanovenému zástupci žalobce vyplacena z účtu Krajského soudu v Praze ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno.

O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 6. ledna 2022

Lenka Bursíková, v. r.
soudkyně